

Samen kerken.....

ZONDE, SCHULD EN BOETE

In deze column wil ik u meenemen naar de kerk en u twee schijnbaar verschillende kanten van de kerk laten zien.

Er is in de laatste paar jaar erg veel geschreven over de misstanden van en binnen de kerk; misstanden zijn niet goed te praten, omdat ze veel pijn en verdriet aangebracht hebben en nog aanbrengen bij de slachtoffers, hun familie en naasten. Mensen, waaronder geestelijken, die uit eigen belang andere mensen en kinderen misbruikt (geestelijk en lichamelijk) hebben enkel en alleen voor hun eigen geroep. Ik doel hier niet alleen op seksueel misbruik, maar ook andere vormen van misbruik, zoals eigen uitleggingen van de Bijbel die iedere vorm van naastenliefde overboord gooit met als rechtvaardiging dat God het zo bedoeld heeft, want God's wet is God's wet.

Uit vele ervaringen weet ik dat er veel mensen zijn die gebukt gaan onder een misplaatst schuldgevoel, omdat medemensen hen hebben laten weten dat zij in zonde leven en dat er voor hen geen plaats is in de kerk en samenleving.

Zonde, schuld en boete zijn begrippen waar we niet lichtvaardig mee om mogen gaan; wie zijn wij dat wij anderen wetten voorschrijven die vanuit Bijbels oogpunt verdraaid zijn en door eigen uitleg in de praktijk worden gebracht. Deze mensen worden zo op afstand gehouden van de Liefde van God. In meerdere opzichten verschillen velen niet van de schriftgeleerden in de tijd dat Jezus Christus op aarde was. Ook Hij ging tekeer tegen de "religieuzen" die eigenbelang, eer en zelfingenomenheid op de eerste plaats stelden en daardoor de liefde buiten werking stelden!

Ja, de kerk heeft veel fouten gemaakt en zal ook in de toekomst nog veel fouten maken, omdat het werk gedaan wordt door mensen die onvolmaakt zijn. Kunnen we hiermee dan alle misbruik, aangedane lichamelijke en geestelijke pijn en verdriet dan goedpraten en bagatelliseren als zijnde: zo zitten wij mensen nu eenmaal in elkaar en "we hebben het niet geweten"? Nee, volstrekt niet; de waarheid moet aan het licht komen en er zal lering en boete getrokken moeten worden uit de geschiedenis, waarbij oprecht berouw en schuld bekennen niet mag ontbreken. Alleen daardoor komt er een opening tussen slachtoffer en dader.

Maar het mag ook niet zo zijn dat we doorslaan dat de Liefde van God, verspreid vanuit de diverse kerken, het zwijgen opgelegd wordt zodat die ware Liefde, die immers van God Zelf komt, de mens in nood niet meer kan troosten. Het zijn juist de slachtoffers die, vanuit de kerk op allerlei manieren misbruikt zijn, de ware troost en Liefde van God Zelf zo vreselijk nodig hebben. Is het niet Jezus, God's eigen Zoon die de schuld en boete plaatsvervangend heeft ondergaan zodat er hoop is? Hoop op een betere toekomst, hoop op een beter leven en door het geloof in diezelfde Jezus de mogelijkheid en de kracht om de dader (s) te vergeven!

Het is dus mogelijk dat vanuit de kerk misbruik van mensen plaatsvindt, maar dat vanuit diezelfde kerk de mensen God's liefde en troost ontvangen.

Het is te hopen dat we door alle gebeurtenissen met elkaar tot een verdraagzaam leven komen en dat de waarheid niet leidt tot bitterheid en wrok, maar tot meer liefde onderling en vergiffenis; we zullen het allen hard nodig hebben; want leven zonder Liefde is geen leven.

Rob Hoogerhuis
Voorzitter Raad van Kerken